

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Суднищина Федора Семеновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“

м. К и ї в
19 грудня 2019 року
№ 333-3(II)/2019

Справа № 3-316/2019(7555/19)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Суднищина Федора Семеновича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 22, ст. 145).

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Судницин Ф.С. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності частині першій статті 8, частині третій статті 22, частинам першій, четвертій статті 41, частині першій статті 46, частині першій статті 58, частині першій статті 80 Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII (далі – Закон), згідно з якими у разі неприйняття до 1 червня 2015 року закону щодо призначення всіх пенсій, у тому числі спеціальних, на загальних підставах з 1 червня 2015 року скасовуються норми щодо пенсійного забезпечення осіб, яким пенсії/щомісячне довічне грошове утримання призначаються відповідно до законів України „Про державну службу“, „Про прокуратуру“, „Про судоустрій і статус суддів“, „Про статус народного депутата України“, „Про Кабінет Міністрів України“, „Про судову експертизу“, „Про Національний банк України“, „Про службу в органах місцевого самоврядування“, „Про дипломатичну службу“, Податкового та Митного кодексів України, Положення про помічника-консультанта народного депутата України.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що Судницин Ф.С. перебуває на обліку в Лівобережному об'єднаному управлінні Пенсійного фонду України міста Києва (далі – Управління) та отримує з 1 квітня 2017 року пенсію за віком згідно із Законом України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“.

Автор клопотання 28 квітня 2017 року звернувся до Управління із заявою про призначення йому пенсії за віком відповідно до Закону України „Про статус народного депутата України“ у зв'язку зі зміною розміру заробітної плати працюючим народним депутатам України. Управління листом від 11 травня 2017 року відмовило йому у такому призначенні пенсії,

посилаючись на положення пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону.

Судницин Ф.С. звернувся до суду з адміністративним позовом до Управління про визнання протиправним та скасування рішення щодо відмови у призначенні пенсії за віком відповідно до Закону України „Про статус народного депутата України“, а також зобов'язання вчинити певні дії. Окружний адміністративний суд міста Києва рішенням від 1 лютого 2019 року, яке залишене без змін постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 13 червня 2019 року, Судницину Ф.С. у задоволенні позовних вимог відмовив повністю.

Верховний Суд ухвалою від 14 серпня 2019 року відмовив Судницину Ф.С. у відкритті касаційного провадження на підставі того, що оскаржувані судові рішення ухвалені у справі, яка процесуальним законом віднесена до категорії справ незначної складності.

Обґрунтовуючи неконституційність оспорюваних положень Закону, автор клопотання посилається на приписи Конституції України, законів України, на рішення Конституційного Суду України від 26 червня 2003 року № 12-рп/2003, від 8 червня 2016 року № 4-рп/2016, а також судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Автор клопотання порушує питання щодо невідповідності окремих положень пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону частині першій статті 8, частині третій статті 22, частинам першій, четвертій статті 41, частині першій статті 46, частині першій статті 58 Конституції України, проте жодних аргументів на підтвердження невідповідності оспорюваних положень Закону зазначеним положенням Конституції України не наводить, а також не зазначає, які з його прав, гарантованих цими нормами Основного Закону України, порушено внаслідок застосування судами оспорюваних положень Закону.

Наводячи аргументи щодо невідповідності оспорюваних положень Закону частині першій статті 80 Конституції України, суб'єкт права на конституційну скаргу не обґрунтовує також логічного зв'язку між недоторканністю народного депутата України та його правом на належне пенсійне забезпечення.

Отже, Судницин Ф.С. не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності окремих положень пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Судницина Федора Семеновича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) окремих положень пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**